

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven. (Ændring af reglerne om bidragsregulering, bidragspligt, opkrævning m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 7/4 94. Første behandling 14/4 94. Betænkning 18/5 94. Anden behandling 24/5 94. Tillægsbetænkning 25/5 94).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kirkegaard (KF):

Selv om det blev sent ved det sidste møde, og selv om det er fredag og sidste mødedag før den mødefri periode, bliver jeg alligevel nødt til her ved tredjebehandlingen at give bruttoskatten den sidste olie.

Når vi om lidt stemmer om dette bruttoskatteforslag, vil Det Konservative Folkeparti stemme rødt. Når vi næste gang kommer til at stemme om bruttoskatten, vil det formentlig

være efter valget, og under en ny borgerlig regering vil der blive fremsat et forslag om at afskaffe bruttoskatten, og så vil De Konservative stemme grønt; det er egentlig også det, vi bedst kan lide. Så vil der i øvrigt også komme et lettelsens suk fra alle de bruttoskatteplagede danskere.

Bruttoskatteoven er i enhver henseende et misfoster. Politisk er det et bluffnummer – det skal jeg vende tilbage til – og teknisk er det noget makværk, hvad vi til fulde har fået dokumenteret i de sidste dage. Der er allerede skrevet tykke bøger på adskillige hundrede sider om den håbløse teknik, ja, selv i Skatteministeriet kan man bevisligt ikke finde ud af den. Det fremgår tydeligt af det notat, som tilgik Skatteudvalget fra skatteministeren i går, lovforslag nr. L 235, bilag 41, et notat fra 13. oktober 1993. Her starter den famøse sag om bidragsfriholdelse for de tidligere statsansatte med pensionslignende ydelser, som vi i de sidste dage har diskuteret her i salen, i Skatteudvalget og i Finansudvalget.

I den forbindelse er der et hængeparti, som jeg er nødt til at drage frem, selv om jeg godt ved, at det vil forøge produktionen af mavesyre hos både skatteministeren og finansministeren. Det er spørgsmålet om, i hvilket omfang regeringen har hjemmel til at undlade at opkræve et ellers pligtigt bidrag fra de tidligere offentligt ansatte.

Jeg spurgte i tirsdags, om skatteministeren havde hjemmel til at undlade opkrævning af bidrag fra de tidligere kommunalt ansatte i perioden fra 1. maj til 1. juli 1994. Skatteministeren undlod klogeligt at svare, selv om det ellers er sjældent, at ministeren lader en chance for at komme på talerstolen gå fra sig. Derfor kaldte vi skatteministeren i samråd onsdag formiddag, og her spurgte vi igen: Er der hjemmel til at undlade at opkræve det pågældende beløb? Svaret fra skatteministeren var ja.

Onsdag eftermiddag var justitsministeren i samråd i Finansudvalget og fik stillet præcis det samme spørgsmål. Her var svaret nej.

Skatteministeren har med andre ord givet nogle besynderlige, forkerte oplysninger i Skatteudvalget. Han har ikke efterfølgende over for udvalget korrigeret sin misinformation, og derfor vil jeg gerne bede skatteministeren om at gøre det her.

[Kirkegaard]

Finansministeren argumenterede mod hjemmelsproblemet under andenbehandlingen af beslutningsforslag nr. B 98 i tirsdags. Han krøb i ly bag et notat fra Justitsministeriet og sagde ifølge udskriften fra debatten følgende:

»Vi er jo ikke klogere end de klogeste jurister her i landet, og vi har selvfølgelig forsikret os om deres vurdering, før vi har lagt os fast på en løsning.«

Det lyder jo mystisk. Enten har Justitsministeriet altså godkendt en fremgangsmåde, der ikke er hjemmel til, eller også har finansministeren rent ud sagt forsøgt at binde Folketinget en skrøne på ærmet.

Jeg ved godt, at finansministeren under henvisning til beløbsstørrelsen, der er beskeden, ikke mener, at der her er tale om et større problem. Det er jeg ikke enig i, for uanset beløbsstørrelsen skal hjemmelsgrundlaget være i orden, ellers bryder hele systemet sammen.

Under samme anden behandling sagde finansministeren, at jeg var detaljernes mand. Det kan man bestemt ikke i denne sag sige om finansministeren, men det værste er, at finansministeren i denne sag ganske og aldeles har mistet overblikket og løber rundt i manegen med hovedet under armen.

Men jeg vil gerne bede skatteministeren om at forklare sig. Har ministeren misinformeret Folketinget, eller har Justitsministeriet godkendt en løsning, der ikke er hjemmel til?

Om det politiske blot dette: Under førstebehandlingen viste det sig, at med vedtagelsen af lovforslag nr. L 235 ville der ikke længere være sikkerhed for, at faldende udgifter til arbejdsløshedsdagpenge automatisk ville medføre nedsættelse af bidraget til Dagpengefonden. Det skyldes, at lovforslag nr. L 235 gør de tre fonde til forbundne kar, som pengene kan flyde imellem. Det kaldte skatteministeren misinformation.

Under udvalgsbehandlingen har jeg bedt skatteministeren konkretisere denne påstand. Det har han ikke kunnet eller ønsket, tværtimod fremgår det klart af svaret på spørgsmål nr. 10, at jeg har ret og skatteministeren uret.

Hvis udgifterne til dagpenge falder, kan det betyde lavere bidrag, men regeringen kan i stedet vælge at lade pengene taprende ud af Aktiveringsfonden, og så bliver bidraget ikke nedsat. Jeg vælger formuleringen taprende, for jeg ved, at man i regeringen ikke kan lide udtryk-

ket fosse, der ellers er et udmærket ord for det samme fænomen.

Mon der er nogen, der har fantasi til at forestille sig, at en socialdemokratisk regering ikke ville vælge den sidste mulighed, og herefter har hele konstruktionen ikke et klap med arbejdsmarkedsbidrag at gøre. Tilbage er en ren bruttoskat, og derfor stemmer vi nej, selv om der faktisk er et par elementer i forslaget, der er ganske fornuftige.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg tror, der vil kunne samles flertal i Folketinget for, at vi ikke genopliver en debat, som har været ført, og hvor vi kender alle synspunkterne. Derfor vil jeg nøjes med at svare på hr. Kirkegaards påstand om, at jeg skulle have givet Folketinget forkerte oplysninger.

Jeg blev spurgt i samrådet i onsdags, som også refereret af hr. Kirkegaard, om opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag, for så vidt angår de pågældende ydelser, der udbetales af kommunerne. Svaret var, at jura jo ikke er eksakt videnskab, men ud fra de juridiske vurderinger, som var foretaget i mit departement, var det opfattelsen, at man kunne give kommunerne den frist, som man også har givet de statslige myndigheder.

Efterfølgende har sagen været vurderet i Justitsministeriet. Justitsministeren har oplyst over for Finansudvalget, at Justitsministeriets vurdering er, at det var tvivlsomt, om man kunne det.

Justitsministeriet og Skatteministeriet er enige om, at de eneste, der kan tage endelig stilling i sådan en sag, er domstolene, men i og med at Justitsministeriet er den myndighed, vi i den juridiske vurdering støtter os til, er det meddelt kommunerne, at vi selvfølgelig følger Justitsministeriets vurdering af den pågældende sag.

Finansministeren har tilsendt kommunerne en sådan henvendelse, og så kan vi selvfølgelig fortsætte lange diskussioner om jura eller ikke-jura. Den eneste måde, hvorpå en sag endelig kan afklares, er ved en retssag, men vi har, som vi altid gør i den slags sager, fulgt Justitsministeriets afgørelse både hvad angår statslige bidrag og kommunale bidrag.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg forstår nu, at forklaringen er, at den juri-

[Kirkegaard]

diske vurdering er skiftet hen over frokostpausen, og det må vi så tage til efterretning. Nu bliver sagen formentlig statsretligt bragt på plads på rette vis, og det er jeg naturligvis godt tilfreds med, for det andet roderi var næsten ikke til at acceptere, når vi har et system, som vi ellers er enige om at værne om.

Men tilbage er jo, at vi står med en meget, meget kompliceret lovgivning om skatte-spørgsmål, og i den anledning vil jeg godt citere fire linjer fra en af mine lokale aviser, Herning Folkeblad, for nogle måneder siden. Det er ganske vist på jysk, så jeg beder om undskyldning til Folketingets referenter, men jeg skal gerne stille originalen til rådighed efterfølgende:

»Om æ skatteskema, vi nylle håer fåt, æ et ve å go op for de kloeg så småt te ingen forstoer en løwendes uer å, hva de no håer fåt ind i æ huer. De æ ve æ ti, wo skatteminister å åll hans manne dyer specialister så småt begynder å øen sæ o å skryww nøj, Pæ Dansker å kuern kan forsto.«

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Man må påregne, at der kommer ganske mange afstemninger i løbet af dagen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 67 stemmer (S, SF, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 49 (KF, V og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 236:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Beskatning af forskerstuderende i udlandet, beskatning af værelsesudlejning og udlejning af en helårsbolig en del af året).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 7/4 94. Første behandling 14/4 94. Betænkning 18/5 94. Anden behandling 24/5 94. Tillægsbetænkning 25/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 251:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, vurderingsloven, personskatteloven, virksomhedsskatteloven, skattestyrelsesloven samt lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Standardiseret lejeværdiberegning for mindre udlejningsejendomme og visse boligfællesskaber, genoptagelse af visse skatteansættelser for 1990 samt undtagelse fra forbud mod overdragelse af visse andele i boligfællesskaber).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 27/4 94. Første behandling 6/5 94. Betænkning 25/5 94. Anden behandling 26/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Der er aldrig fædre eller mødre til nederlag, men der er altid mange til sejre. Jeg synes, at det her er en sejr, og jeg synes, at vi har været mange om den. Jeg vil godt sige særlig tak til fru Kirsten Jacobsen og til skatteministeren for meget konstruktiv medvirken i denne sag, og jeg er glad for, at vi nu får den på plads. Tak.